

ת"ד 4605/10/15 - מדינת ישראל נגד מאיר יצחק הררה

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו
ת"ד 4605-10-15 מדינת ישראל נ' הררה

לפני
המאשימה
כבוד השופט דן סעדון
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד בר דיין - פלג

נגד
הנאשמים
מאיר יצחק הררה
ע"י ב"כ עו"ד מינאווי

גזר דין

1. הנאשם הודה והורשע בעובדות כתב אישום מתוקן המייחס לו עבירות של נהיגה כבלתי מורשה, נהיגה בזמן פסילה ונהיגה בקלות ראש. על פי העובדות נהג הנאשם ביום 6.10.15 ברחוב שטרית בת"א לכיוון צפון כאשר לצדו ברכב יושבת נוסעת. הכביש הוא דו סטרי כשבתווך בין הנתיבים שטח הפרדה ועליו גינה ועצים. הנאשם סטה מנתיב נסיעתו שמאלה לנתיב הנגדי אל שטח ההפרדה, התנגש בעץ ובתמרור ונעצר בנתיב הנגדי. הנאשם עשה כל זאת כאשר הוא בלתי מורשה לסוג הרכב ופסול לנהיגה. בעקבות התאונה נפגעה הנוסעת ופונתה לבית החולים. רכב הנאשם-אותו רכש ביום 8.9.15 אך לא ביצע העברת בעלות על שמו - ניזוק.

טיעוני הצדדים

2. המאשימה עותרת למצות עם הנאשם את הדין. הנאשם מורשה לנהיגה על אופנוע משנת 2007. עד כה צבר לחובתו 2 הרשעות קודמות בנהיגת רכב כבלתי מורשה. האירוע דנא הוא הפעם השלישית בה מורשע הנאשם בעבירה של נהיגה כבלתי מורשה כאשר הפעם התווספו לעבירה זו גם עבירות של נהיגה בזמן פסילה ונהיגה בקלות ראש שגרמה לפגיעתה של הנוסעת ונזק לרכוש. בעברו של הנאשם גם עבירות של נהיגת רכב בשכרות ונהיגה בקלות ראש, נהיגה כבלתי מורשה ולא השאיר פרטים (גז"ד משנת 2012). לנאשם עבר פלילי הכולל עבירות חמורות של סחר בסמים, תקיפה הגורמת חבלות של ממש ועוד. המאשימה מציינת כי על פי פסק דינה של כב' השו' אוהד ראוי להטיל עונש מאסר על עבירה של נהיגה כבלתי מורשה בפעם הראשונה (עפ"ת 25225-03-13 גיטניס נ' מדינת ישראל). קביעה זו נכונה ביתר תוקף לנסיבות המקרה הנדון בו מדובר בנהיגה בפעם השלישית כבלתי מורשה. המאשימה מצטטת פסיקה ממנה היא למדה כי העונש ההולם לאירוע בנסיבותיו הוא 3 שנות מאסר, 8 שנות פסילה, פסילה על תנאי, מאסר על תנאי וקנס.

3. ההגנה טוענת כי מתחם העונש ההולם לאירוע אינו חייב לכלול רכיב של מאסר בפועל (למשל: עפ"ת (ב"ש)

32736-03-12 **מדינת ישראל נ' אבו סבילה**; עפ"ת (ת"א) 33735-04-14 **רמי מקאוה נ' מדינת ישראל**. לאחר האירוע שינה הנאשם את דרכיו. הוא נישא. נולד לו ילד. הוא החל עובד בעבודה קבועה. שינוי זה בדרכיו של הנאשם צריך להתבטא בעונש ההולם שיוטל עליו. עוד טוענת ההגנה כי קרוב ל-8 חודשים שהה הנאשם בתנאי מעצר בית מלא וכי הוא הודה בהזדמנות הראשונה במיוחד לו בכתב האישום המתוקן והעונש שיוטל על הנאשם צפוי לפגוע במשפחתו. נתונים אלה צריכים לבוא לידי ביטוי בגזר הדין.

הנאשם בדברו האחרון הביע צער על המקרה. לטענתו הוא שילם ומשלם על טעותו. לדבריו " אני לא אתן לעצמי ליפול שוב".

דין והכרעה

4. תחילה אקבע את מתחם העונש ההולם לאירוע בנסיבותיו. לאחר מכן אבחן אם יש מקום לסטות לקולא ממתחם העונש ההולם או בתוך המתחם משיקולי שיקום. בסופו של דבר אקבע את העונש ההולם על יסוד מכלול השיקולים הצריכים לעניין.

מתחם העונש ההולם לאירוע

5. מדובר באירוע חמור ביותר. הנאשם, בלתי מורשה ופסול לנהיגה ובוודאי שאינו רשאי או כשיר לנהוג ברכב פרטי, הרהיב עוז ונהג בלב העיר ת"א. בעשותו כן סיכן הנאשם בנהיגתו לא רק את עצמו ואת יתר משתמשי הדרך אלא גם את הנוסעת שישבה לצדו. הסיכון לא היה ערטילאי. נהיגתו האסורה והמסכנת של הנאשם הביאה אותו, תוך הפגנת רשלנות **בדרגה גבוהה ביותר**, לסטות שמאלה מנתיב נסיעתו אל עבר הנתיב הנגדי אל שטח ההפרדה תוך שהוא מתנגש עם רכבו בעץ ובתמרור ונעצר בנתיב הנסיעה הנגדי. במקרה זה, למרבה המזל, תוצאות התאונה לא היו קשות אך אין צורך בדמיון רב על מנת להבין כי אך בנס הסתיים האירוע בתוצאות בהן הסתיים ולא בתוצאות קשות יותר.

6. העבירות בהן הורשע הנאשם על פי הודאתו נועדו כולן, כל עבירה בדרכה, להגן על שלמות גופם וחיהם של המשתמשים בדרך. בנוסף מגנה העבירה של נהיגה בזמן פסילה על הערך של כיבוד החוק וצווי בית המשפט (רע"פ 6115/06 **אבו לבן נ' מדינת ישראל** (לא פורסם); רע"פ 2221/11 **הראל נ' מדינת ישראל** (לא פורסם)).

נהיגה בזמן פסילה

• ברע"פ 8013/13 **מסעוד נ' מ"י** (לא פורסם) אושר מתחם ענישה הנע בין 7 ל-20 חודשי מאסר. נקבע כי "**למעלה מן הצורך, ועל פני הדברים נראה כי מדובר במתחם הולם.**"

• בע"פ 324/88 **אלעסאם נ' מ"י**, פ"ד מ"ב (3) 728 (1988) נקבע כי "**עונש, כפי שהוטל על המערער, הוא עונש שמוטל בנסיבות דומות; ואם היה יסוד לטענה, כי בגין נהיגה בזמן פסילה לא מטילים עונש מאסר של שנים-עשר חודשים, כי אז הגיע הזמן שכך ייעשה, נוכח חומרת העבירה ושכיחותה.**"

• ברע"פ 6115/06 **אבו לבן נ' מדינת ישראל** נקבע כי לצורך קביעת העונש ההולם לעבירה של נהיגה בזמן

פסילה יש להביא בחשבון גם שיקולים של "...הרצון להתמודד עם התופעה של נהיגה בזמן פסילה, שעל חומרתה הרבה כבר עמדתי, והצורך לשגר מסר ענשי חד וברור כדי להרתיע את ציבור הנהגים. נסיבות ביצוע העבירה ונסיבותיו האישיות של הנאשם הקונקרטי אף הן מהוות נתונים מן העניין. אין דינו של נאשם שלחובתו שורה ארוכה של עבירות תעבורה, ועבירות של נהיגה בזמן פסילה בפרט, כדין מי שנוהג לציית בדרך כלל להוראות החוק"

- ברע"פ 1211/12 ישראל נ' מדינת ישראל (לא פורסם) אושר עונש מאסר בפועל למשך 8 חודשים בגין עבירה של נהיגה בזמן פסילה שעה שמדובר בעבירה ראשונה מסוגה והנאשם בעל נסיבות אישיות חריגות, נעדר עבר פלילי שלא ריצה מאסר מעולם.

- ברע"פ 665/11 אבו עמאר נ' מדינת ישראל (לא פורסם) נקבע כי "עבירות נהיגה בפסילה ללא ביטוח וללא רישיון, יש בהן לא רק דופי פלילי אלא אף מוסרי כפול: הסיכון המובהק לעוברי דרך (וגם לנוהג עצמו), וזו עיקר, וכן קשיים במימוש פיצויים בעקבות תאונות דרכים אם אלה יקרו חלילה בעת נהיגה כזאת; .. ומכל מקום הטלתם על קופת הציבור".

נהיגה כבלתי מורשה

- ברע"פ 2666/12 עטאללה נ' מדינת ישראל (23.4.12). נקבע כי "נהיגה בלי רישיון נהיגה משמעה הסטטוטורי נהיגה ללא כישורי נהיגה וממילא סיכון הזולת ומעבר לכך נאמר לא אחת כי משמעות נהיגה כזאת, בהיעדר ביטוח, היא הטלת פיצוי הנפגעים על הציבור"

- בעפ"ת 25225-03-13 גטניס נ' מדינת ישראל נקבע כי "אין מקום לסליחה ואין מקום לרחמים כלפי מי שמבצע עבירה זו לראשונה בחייו... לפיכך העונש ההולם לעבירת נהיגה על ידי בלתי מורשה כבר בפעם הראשונה הוא מאסר בפועל, לא בעבודות שירות אלא בפועל ממש..".

- בעפ"ת 32736-03-12 מדינת ישראל נ' אבו סבילה נקבע כי מתחם העונש ההולם למי שנהג כשהוא שיכור ובלתי מורשה (לעניין רכיב המאסר) נע בין מאסר על תנאי למאסר בן שנה.

- בעפ"ת 33735-04-14 מקאוה נ' מ.י. (לא פורסם) נאמר כי " מתחם הענישה אפשר שהוא מחזיק גם עונש של מאסר בפועל, אך איננו מתחיל בו."

- ברע"פ 3149/11 ראסם נגד מדינת ישראל, נאמר כי : "נהיגה ללא רישיון היא "איום נע" על נוסעי הכביש וכמובן על הנוהג ומשפחתו, ויאה לה ענישה של ממש, גם לצרכי הרתעה, לא כל שכן למי שכבר כשל". (הדגשה הוספה).

- בעפ"ת 16612-03-11, נקבע : "בימ"ש זה קבע לא אחת כי העונש הראוי לנוהג בפסילה הוא מאסר בפועל מאחורי סורג ובריה. על אחת כמה וכמה, כשאותו נהג הינו בלתי מורשה".

• בעפ"ת 1784/09 מ"י נ' זידאן מנסור, נקבע: "על חומרת העבירות שביצע המשיב אין צורך להכביר מילים. הנוהג ברכב בלא שקיבל את הכישורים והמיומנות לעשות כן, כמוהו כמי שנוהג בכלי משחית (וכרולטה רוסית עשוי לפגוע במשתמשים בדרך, אנשים חפים שניתן אילו פגע בהם לומר שהיו במקום הלא נכון בזמן הלא נכון). הקטל בדרכים, התאונות המותירות אחריהן פגיעות קשות, נכויות קשות בדרגות כאלה ואחרות, הגורמות להרס הקורבן ומשפחתו הקרובה, ולפגיעה בציבור כולו. על בית המשפט ליתן דעתו על הציבור העשוי להיפגע בכביש, לציבור זה, כולל כל אחד ואחת מאיתנו. על בית המשפט לערוך את האיזון בין האינטרס הציבורי, לפיו אנשים מסוגו של המשיב לא ינהגו כלל כל עוד לא ניתן להם רישיון נהיגה, לבין האינטרס הפרטי של המשיב כנאשם/כמעורר. ידו של האינטרס הציבורי על העליונה"

נהיגה בקלות ראש

במקרה זה סטה הנאשם עם רכבו שמאלה לנתיב הנסיעה הנגדי תוך שהוא עולה על שטח ההפרדה, מתנגד בעץ ותמרור ונעצר בנתיב הנגדי. סטייה מנתיב לעבר נתיב הנסיעה הנגדי תוך פגיעה בעץ ובתמרור מהווה לטעמי התרשלות בדרגה גבוהה ביותר. זאת ללא קשר לתוצאותיו של האירוע התאונתי שנגרם עקב התרשלות הנאשם.

7. על יסוד כל האמור נראה כי מתחם העונש ההולם לאירוע בנסיבותיו נע בין מאסר על תנאי, פסילה בת 12 חודשים, פסילה על תנאי וקנס לבין 18 חודשי מאסר, מאסר על תנאי, פסילה למשך 50 חודשים, פסילה על תנאי וקנס.

השיקולים לקביעת העונש בגדר המתחם

8. השיקולים הרלוונטיים לקביעת העונש במתחם הם אלה: (א) לקולא יש לזקוף לטובת הנאשם את הודאתו המהירה יחסית, את השפעת העונש על הנאשם ומשפחתו (לרבות העובדה שהנאשם שהה במעצר בית מלא כשמונה חודשים) ואת העובדה שהנאשם החל לעשות מאמץ לנהל אורח חיים נורמטיבי. (ב) לחומרא נזקפים לחובת הנאשם עברו הפלילי והתעבורתי המכביד של הנאשם והעובדה כי הרשעות בעבירות דומות בעבר שהנאשם ריצה בגינם עונשים לא הצליחו להרתיע את הנאשם מלשוב לסורו במקרה זה.

9. אין לקבל את הטענה כי ראוי לסטות במקרה זה ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום. ניתן לתת משקל מסוים בתוך מתחם העונש ההולם למאמץ שעשה הנאשם לשקם את חייו וללכת בדרך הישר. סטייה ממתחם העונש ההולם אינה חובה אלא רשות בלבד (רע"פ 262/14 נאשף נ' מדינת ישראל). סטייה זו תישקל אם הוכח הנאשם השתקם או קיים סיכוי ממשי לשיקומו. במקרה זה לא הוכח כי הנאשם השתקם או כי קיים סיכוי ממשי לשיקומו. כל שהוכח הוא כי הנאשם עשה מאמץ להשתקם שכן הוא נישא, הפך לאב, החל לעבוד בעבודה קבועה ויש לקוות, אם כי בשלב זה מדובר בתקווה בלבד, ששינוי זה ישפר את התנהלותו בעתיד. קביעה זו משפיעה על מקומו של הנאשם במסגרת המתחם אך לא על סטייה מהמתחם עצמו. על מנת להראות תהליך שיקום לצורך סטייה מן המתחם היה על ההגנה להראות כי הנאשם השכיל לאבחן את גורמי הסיכון להתנהגות עוברת חוק וכי גובשה תכנית טיפולית להתמודדות עם גורמי סיכון אלה שהנאשם לכל הפחות החל בביצוע וקיים סיכוי טוב להשלמתה בהצלחה. צעדי הנאשם עד כה, חיובים וראויים ככל שיהיו, אינם מצביעים על סיכוי ממשי לשיקום ובוודאי לא על שיקום ממש.

אני סבור שיש לזקוף לזכות הנאשם את העובדה שהנאשם הודה במיוחס לו בשלב מוקדם יחסית של ניהול המשפט. הנאשם כפר אמנם בחלק מעובדות כתב האישום אולם לא בחלק שנתר לאחר תיקון כתב האישום. שיקול נוסף שיש להביא בחשבון הוא השפעת העונש על משפחתו. הנאשם נישא וכעת הוא אב. יש להניח כי העונש שיוטל יפגע במשפחתו והדבר יובא בחשבון בעת קביעת העונש.

בבחינת השיקולים לחומרא יש לציין את העובדה כי מדובר **בכשל שלישי מסוגו** לנאשם זה בעבירה של נהיגה כבלתי מורשה ונהיגה בקלות ראש. ביום 14.6.12 נגזר דינו של הנאשם גם בעבירה של נהיגה כבלתי מורשה, גרימת ת"ד, נהיגה בשכרות אי השארת פרטים ועוד. קודם לכן, בשנת 2009 הורשע הנאשם בעבירה של נהיגה כבלתי מורשה בשנת 2009. זאת לצד הרשעות בעבירות חמורות בפלילים בעבר הלא רחוק כמו חבלה בכוונה מחמירה, ייצוא מסחר והספקה של סמים מסוכנים. עונשים שהוטלו על הנאשם, כך מתברר, לא סייעו לו לתקן את דרכיו ולא הרתיעו אותו מלשוב לסורו ולעבור את העבירות בהן הורשע במקרה זה בכתב האישום המתוקן.

11. על יסוד מכלול השיקולים דלעיל אני מטיל על הנאשם, בגדר מתחם העונש אותו קבעתי, את העונשים הבאים:

א. 14 חודשי מאסר בפועל. הנאשם יתייצב לשם ריצוי עונשו בבימ"ר ניצן עד ליום 24.7.17 כשהוא נושא עמו ת"ז או דרכון. על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס, טלפונים: 08-9787377, 08-9787336.

ב. מאסר מותנה בן 12 חודשים ל- 3 שנים על עבירות של נהיגה בזמן פסילה או נהיגה כבלתי מורשה או עבירה של נהיגה בקלות ראש בה נחבל אדם או ניזוק רכוש.

ג. 40 חודשי פסילת רישיון נהיגה. הואיל והנאשם בלתי מורשה הוא פטור מהפקדת רישיון או חלף רישיון נהיגה. הפסילה נמנית ממועד גזה"ד.

ד. פסילה מותנית בת 12 חודשים למשך 3 שנים אשר תחול על העבירות המפורטות בסעי' 11(ב) לגזה"ד.

ניתן היום, 24 24 מאי 2017, בהעדר הצדדים.